

[Første næstformand.]

handling standses, og at dets henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, vil jeg betragte det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget. Sagens videre behandling stilles herefter i bero.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om børne- og ungdomsforsorg, (Udvidet klageadgang m. v.)

(Første behandling af lovforslaget (nr. 111) findes i tidenden sp. 1930, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 779).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Hjortnæs: Udvalgsarbejdet vedrørende dette lovforslag har ikke været særlig omfattende, og det har heller ikke været særlig kontroversielt. Ministeren har besvaret enkelte spørgsmål og herved afklaret nogle usikkerhedsmomenter. Det er i betænkningen fastslået, at den som § 80 a foreslåede bestemmelse må fortolkes ud fra det almindelige hovedprincip, at børneforsorgen i første række fremtræder som et tilbud om bistand til forældremyndighedens indehaver. Skal denne formulering have selvstændig betydning, må den forstås således, at børne- og ungdomsværnet, hvor det drejer sig om hjemtagelse af et barn, må tillægges det betydning, om den pågældende forældremyndighedsindehaver gennem de uddannelsesstøttemuligheder, der eksisterer i henhold til mødrehjælpsloven og revalideringsloven, får bedre muligheder for at sikre sig selv og barnet en tryk fremtid. Det er imidlertid væsentligt at fastslå, at det foreliggende lovforslag først og fremmest tilsigter at forbedre retsgrundlaget for plejeforældrene, og at lempelsen af adgangen for børneværnet

til at nægte hjemtagelse af et barn fra plejehjemmet bl.a. betyder, at der i højere grad må lægges vægt på barnets følelsesmæssige tilknytningsforhold, og herunder må det tillægges betydning, hvilken kontakt barnet har haft med de pågældende forældre.

Med hensyn til bistand til forældremyndigheden må denne først og fremmest sættes ind, før en eventuel plejetilladelse udstedes. Ikke alene må opmærksomheden henledes på den overgangsstøtte, der kan ydes i henhold til børne- og ungdomsværnslovens § 27, men også de før omtalte hjælpemuligheder efter mødrehjælpsloven og revalideringsloven må der orienteres om.

I øvrigt er jeg glad for, at socialministeren er indstillet på at fastsætte en frist for den afgørelse, børne- og ungdomsværnet skal træffe. Hvis det i praksis vil være muligt at forkorte sagsbehandlingstiden også i ankeinstansen, vil det være meget ønskeligt, ikke mindst i sager af den karakter, som her foreligger.

Et af de mere principielle spørgsmål, som har været gjort til genstand for drøftelse i udvalget, er, om anken bør have opsættende virkning. Ministeren har ikke ment det, og jeg er enig i den opfattelse. Med den lempeligere adgang, der er givet børneværnene til at nægte hjemtagelse, må det være meget sandsynligt, at en eventuel beslutning om at godkende en hjemtagelse kun vil blive omstødt i yderst sjældne tilfælde. Derfor taler hensynet til barnet for, at anken ikke skal have opsættende virkning.

Med det foreliggende lovforslag er jeg sikker på at folketinget bringer retstilstanden i overensstemmelse med, hvad der er den almindelige retsopfattelse på dette område, og jeg kan på socialdemokratiets vegne anbefale at stemme for lovforslaget med de ændringsforslag, ministeren har stillet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1 og 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den ændrede affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Kontrolbestemmelser m. v.).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 68) findes i tidenden sp. 870, udvalgets betænkning i tillæg B sp. 721).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Hjortnæs: Jeg vil gerne indlede med at konstatere enigheden omkring finansministerens forslag til ændring af visse kontrolbestemmelser i momsloven.

Bestemmelserne er væsentlige, fordi de skaber et bedre grundlag for et udvidet samarbejde mellem skattevæsenet og toldvæsenet, og fordi toldvæsenets muligheder for at opdage afgiftsunddragelser styrkes.

Under gennemgangen af ministerens lovforslag har udvalget også beskæftiget sig med andre spørgsmål end dem, forslaget direkte har taget sigte på, og det er der for så vidt ikke noget mærkeligt i. Momsloven er jo en omfattende lov, og den er, jeg havde nær sagt naturligvis, ikke et fuldkomment værk. Der er huller i den som i andre af vore skattelove, og når vi støder på dem, må vi selvfølgelig søge at udbede skaderne. Vore bestræbelser må i så henseende ikke alene gå ud på at fjerne mulighederne for egentligt skattesnyderi, vi må også søge at komme de såkaldte legale skatteunddragelser til livs.

Et af de spørgsmål, som ofte er blevet gjort til genstand for diskussion ude i be-

folkningen, er omfanget af de byttehandler, som foregår uden fakturering og afgiftsberigtigelse. Udvalget har haft lejlighed til at drøfte spørgsmålet i forbindelse med ministerens forslag om at ophæve momslovens § 26, således at landboere og fiskere på samme måde som andre erhvervsudøvere får pligt til at fakturere og kræve afgift af hele omsætningen. Det har ikke været muligt for finansministeren at oplyse udvalget om, i hvilket omfang der foregår ikke-afgiftsberigtigede byttehandler landbrugsvirksomheder imellem, men det er interessant, at ministeren i sit svar til udvalget peger på, at byttehandler navnlig forekommer fra virksomheder med en specialiseret produktion.

Hvis dette svar har gyldighed for erhvervslivet som helhed, hvilket der er grund til at antage, bør folketetinget nok beskæftige sig lidt mere indgående med problemet og om muligt søge afklaret, hvor store afgiftsbeløb der undrages det offentliges kasse ad denne vej. Man kan formentlig ikke ad lovgivningens vej indskrænke omfanget af ikke-afgiftsberigtigede byttehandler, men hvis det er et problem, hvad jeg formoder det er, må vi i hvert fald opfordre til at skærpe kontrollen på dette område. Det er helt uacceptabelt, at visse befolkningsgrupper forholdsvis risikofrit kan indhøste en økonomisk fordel på andres bekostning.

Det spørgsmål, som har taget mest tid i udvalget, har drejet sig om de eksisterende muligheder for at oppebære fuld momsgodtgørelse for driftsudgifter på biler, der anvendes såvel til privatkørsel som til erhvervs-kørsel. Der findes mange eksempler på, at momsen på benzin, olie, vedligeholdelse og reparation fradrages i momsregnskabet, selv om den pågældende personbil eller varevogn næsten udelukkende anvendes til privat kørsel. Det er mit indtryk, at der i udvalget er bred enighed om, at denne praksis er uheldig, og at den gældende regel om fuld momsgodtgørelse for driftsudgifter på person- og varevogne, som også anvendes privat, utvivlsomt har været for gunstig. Det kunne overvejes at ændre reglen således, at der i stedet gives et forholdsmæssigt fradrag. Det ville være mere retfærdigt, men det ville samtidig stille os i en situation, som vi ikke er ganske ukendt med, nemlig at prisen for større retfærdighed må betales med betydelige administrative omkostninger. I øvrigt